

Kunne man så forestille sig, at man på det tidspunkt vil gå ind og blande sig i, hvor mange timer den pågældende advokat skal have? Er det dér, man vil sætte ind i forhold til det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

For at svare på det første først: Det skal stå i den forhåndsopgørelse, man laver, hvordan man har tænkt sig at skulle betale advokaten. Det vil sige, at hvis man har tænkt sig at lave en ordning med nul, som jeg sagde lige før – nul, hvis man taber, og et stort beløb, hvis man vinder – så skal det stå der på forhånd.

Kunne jeg få den socialdemokratiske ordfører til at gentage spørgsmål nummer to, for det har jeg glemt?

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Det, som vi diskuterer i dag, har vi diskuteret for ikke så lang tid siden, og vi diskuterede det i sidste folketingssamling, vi diskuterede det i forrige folketingssamling og forrige og forrige. Derfor er det en gammel sag for nogle af os.

Det er jo sådan, at den regel, vi har i dag, var en, som blev lavet for nogle år siden af den daværende socialdemokratiske regering på baggrund af det forslag, som lå i betænkning. Før den tid var der en mindre dækning, end der er i dag. Det er altså vigtigt at huske, at det, der blev gennemført dengang af et flertal i Folketinget, var en større dækning, end der havde være hidtil.

Det, som jo er problemet med det her forslag, er, at det er enormt uklart, hvornår der skal være tale om tab og vind. Hvornår er det 100 pct.? Hvornår er det 50 pct.?

Det er der, det radikale beslutningsforslag, som vi tidligere har behandlet, gik ind og sagde: Der ligger altså noget, som måske er en mellemting mellem 50 og 100, og der er noget, der måske i virkeligheden burde være nede i nærheden af mindre end 50 og sådan nogle ting.

Hvis man mener, man kan dele det op i at sige, at man vinder eller taber, mener jeg sådan set, at man også burde kunne sige: Ja, man vinder måske med 75 pct. i forhold til det, der ligger her. For det, vi kender i dag, er jo, at man siger, at vi ikke kan tage præcis stilling, og der blev det 50 pct.

Derfor burde forslaget, hvis man går ind på tankegangen, jo altså også skelne mellem andet end at sige: 100 pct. og 50 pct. Der mener vi sådan set også, at hvis man har princippet om, at man skal have 100 pct.s dækning, når man vinder, så må man altså risikere at få betydelig mindre dækning end 50 pct., hvis man taber.

Så er det i forhold til alle andre sager, hvor der ingen dækning er. Er man arbejdsløs og er utilfreds med den afgørelse, der er givet, og man synes, at nu skal man bruge en advokat: nul dækning, uanset om man vinder eller taber. Hvis man er førtidspensionist eller vil være førtidspensionist og synes, at det er en dårlig behandling, man har fået: nul dækning. Sådan er det alle andre steder. Men skatteydere behandles på en lidt anden måde af nogle bestemte partier end andre borgere.

Kl. 19.00

Vi har aldrig afvist, at man kunne gå ind i den her tankegang, men så synes vi bare, at det der med, som det også ligger i forslaget her, at sige 100 pct. og 50 pct., ikke er en rimelig måde. Og det, der er særlig problematisk, er i forhold til en række selskaber, som jo har advokatbistand på forhånd og ved, hvad det er, de går ind i. Der er det noget problematisk. Derfor vil jeg spørge skatteministeren, om han på noget tidspunkt har overvejet, at de sager, der dukker op, og som kan bruges i tv, og som handler om enkeltpersoner, private personer, der er kommet i klemme, eller enkeltmandsejede virksomheder, som er kommet i klemme, er stillet anderledes end store selskaber og virksomheder, sådan at man kunne overveje at sige: Jamen man kunne altså godt have nogle mere begunstigede regler for enkeltmandsejede virksomheder og for personer, som ikke nødvendigvis har stor revisorbistand og advokatbistand. Det har de ikke på forhånd. Det er jo dem, man har i fjernsynet altid. Det er den type mennesker. Derimod mener jeg, at når det drejer sig om selskaber, er der en kæmperisiko for, at man åbner for, at skattesystemet kommer til at betale ganske meget af det her.

Vi diskuterede i går, at man jo skal reducere i Told og Skat. Vi kan se af det her forslag, at nu skal der bruges nogle ressourcer i Told og Skat, og det er da værd at overveje, hvad det her i øvrigt kommer til at koste. Ligger det inden for den ramme? Hvad er begrundelsen for, at man fra skatteministerens side kan sige, at man skønner, at det kommer til at koste lige netop det beløb, som står i bemærkningerne, og at man ikke risikerer, at det bliver et betydelig større antal